

Geld.

De laatste weken werd het nieuws bepaald door de "tevendeaal", in eerste instantie dacht ik dat iemand twee puppy's had gekocht bij de plaatselijke Teckelfokker, maar het bleek erom te gaan dat de Nederlandse regering in de persoon van Fred Teeven 4,7 miljoen gulden had betaald aan een crimineel. De crème de la crème van de Nederlandse politiek ging rollebollend over straat, en zelfs mister misdaadjournalist Peter R de Vries ging zich ermee bemoeien.

Het gevolg was dat de minister en staatsecretaris van justitie allebei hun ontslag aangeboden hebben aan de koning, nog voordat er een motie van wantrouwen tegen beide ingediend kon worden.

Voor iemand uit de voetbal wereld is dit allemaal een hoop ophef om niets, voor 4,7 miljoen gulden, zeg maar ruim 2 miljoen euro haal je tegenwoordig een redelijke middenvelder uit de 4de klasse B afdeling oost.

Misschien ontstond er veel ophef omdat het geld betaald werd aan een crimineel, ook dat is iets waar we in de voetbalwereld niet echt wakker van liggen, veel om ons heen liggende verenigingen willen stappen vooruit maken en een paar klassen hoger gaan spelen, vaak komt er dan een omhoog gevallen middenstander om de hoek kijken die zijn crimineel witgewassen euro's wel wil investeren in een club, en met dat illegale geld de betere spelers van andere verenigingen binnen haalt.

Dat gebeurt al jaren dus dat is allemaal geaccepteerd, en niet alleen op amateur niveau wordt er met stinkend geld gestrooid, ook op het hoogste platform is het criminele geld volledig gemeengoed geworden, of denken we dat alle oligarchen die momenteel de grootste clubs van de wereld bezitten dat geld hebben verdiend met alleen maar hard werken?

De wedloop om de grootste bedragen te betalen voor de middelmatigste spelers is waarschijnlijk nog lang niet ten einde, nu er de komende 3 jaar in Engeland ongeveer 9 miljard euro aan televisie rechten verdeeld kan gaan worden onder de clubs uit de Premier league.

Het leuke van het betalen van absurde bedragen aan voetballers is dat er ergens ook wel eens een vreselijke mislukking tussen moet zitten, daarover nadenkend schoot mij een verhaal binnen over Tommy Forecast, dat ik ooit ergens had gelezen.

Om ook de andere kant van de grootste transfers eens te belichten wil ik jullie het verhaal vertellen van deze Engelse keeper.

In 2007 verkocht Southampton, de huidige club van Ronald Koeman, de onbekende en matig getalenteerde linksback Gareth Bale voor 7 miljoen pond aan Tottenham Hotspur, waarbij de club een extra doorverkooppercentage van 25 procent bedong. Mocht Bale ooit verkocht worden aan een andere leuke club - je wist maar nooit - dan kregen The Saints een kwart van het transferbedrag.

Een jaar later ging het vreselijke mis in de bovenkamers van de clubleiding. Southampton had dringend geld en een keeper nodig, en daarom namen ze een wat ongelukkige beslissing, ze zagen af van het doorverkooppercentage voor Bale en ruilde die clause voor 3 miljoen pond en een keeper uit het belofte team van de Spurs. U raad het al die keeper heette Tommy Forecast.

Voor al diegene die het voetbal een beetje volgen Garreth Bale werd later door Tottenham Hotspur verkocht voor een record bedrag van ongeveer 100 miljoen aan Real Madrid waardoor Southampton een slordige 25 miljoen euro misliep.

Dat was eigenlijk nog niet het grootste probleem, alleen de keeper Tommy Forecast bleek na zijn komst zo matig getalenteerd dat hij nog geen skippybal kon vangen, en al snel werd hij verhuurt aan steeds lager spelende verenigingen als Gillingham, Thurrock, Bromley en Eastbourne Borough zeg maar een beetje S.D.S. niveau.

Door deze samenloop van omstandigheden is de keeper Tommy Forecast de boeken ingegaan als de grootste miskoop aller tijden, in deze achterlijke tijden van het grote geld, die naar mijn mening de ondergang van het voetbal inluiden, is er ook altijd wel weer een verhaaltje die je dan een glimlach op de lippen brengt, daarom wilde ik jullie dit niet onthouden.